

Bilag 15.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

Bemærkninger til bilag 14.

Dansk Fiskeriforening anfører, at fiskerierhvervet lægger stor vægt på, at lovforslaget udformes således, at ordningen rent praktisk kan fungere på en for erhvervet acceptabel måde.

Det anføres, at der for fiskeriet bør indføres en særlig ordning med hensyn til regnskabsførelse og afregning af afgiften, idet fiskerne fortrinsvis arbejder på søen og ikke har tid eller forudsætninger for at føre et omfattende afgiftsregnskab. Ordningen må efter foreningens mening indebære, at opkrævningen af afgiften overlades til den virksomhed, der køber fisken (fiskeauktionerne, andelssalgsforeningerne og grossisterne), således at fiskerne kun beskæftiger sig med den indgåede afgift, som så kunne refunderes på grundlag af formentlig kvartalsvise opgørelser.

Foreningen mener i øvrigt, at fiskerne bør have godtgørelse for deres udgifter til førelse af afgiftsregnskabet, og at fiskernes forbrug af egne produkter bør fritages for afgiften.

Man skal hertil bemærke følgende:

Efter de for departementet foreliggende oplysninger fandtes pr. 1. september 1964 ca. 4.270 fiskerifartøjer af og over 5 bruttoregister-ton, der var registreret i henhold til § 2 i saltvandsfiskeriloven af 19. december 1951. Af disse fartøjer var ca. 1.180 på 20 bruttoregister-ton eller derover og derfor optaget i det egentlige skibsregister, medens resten var opmålt til fra 5 bruttoregister-ton til 19,99 bruttoregister-ton og optaget i distriktsfartøjsfortegnelserne.

Tallet 4.270 er imidlertid ikke udtryk for det samlede antal af erhvervsfiskerifartøjer,

idet det må tages i betragtning, at der herudover anvendes et ikke ringe antal fartøjer under 5 bruttoregister-ton. Det drejer sig bl. a. om fartøjer, der benyttes til bundgarnsfiskeri. Man kan skønmæssigt anslå, at det samlede antal fiskere, der bliver registreringspligtige, vil udgøre ca. 6.000.

Ifølge bogføringsloven er kun fiskere, der driver fiskeri med anvendelse af fartøjer på 20 bruttoregister-ton og derover, bogføringspligtige. Efter det oplyste har et betydeligt antal af disse bogføringspligtige fiskere overladt regnskabsførelsen til revisorer eller forvaltningskontorer, ligesom dette også i et vist omfang er tilfældet, for så vidt angår ikke bogføringspligtige fiskere.

Hvad angår sådanne fiskere, som i forvejen er bogføringspligtige, eller som i praksis får udført regnskabsførelsen med anvendelse af regnskabskyndig assistance, vil det ligesom for enhver anden erhvervsvirksomhed være muligt uden større vanskelighed at tilpasse regnskabet på en sådan måde, at det kan anvendes som grundlag for merværdiafgiften.

Fiskere, der ikke fører almindelige forretningsbøger, må føre et særligt regnskabs-hæfte af hensyn til merværdiafgiften, jfr. lovforslagets § 18, stk. 3. Dette hæfte vil kunne udformes således, at førelsen ikke forudsætter regnskabsmæssig indsigt. Hæftet vil i det store og hele blive af tilsvarende art som det regnskabshæfte, det må pålægges ikke bogføringspligtige landmænd at føre, jfr. herved besvarelsen af udvalgets spørgsmål 27. Det bemærkes, at regnskabet med afgiftsopkrævningen (den udgående afgift) ikke vil medføre et væsentligt arbejde, da det kan føres på grundlag af de afreg-